

דף ז.

עין משפט א.

הרמב"ם הל' תמורה פ"ד ה"ט

וְלֹד בְּעֵלֶת מוֹם • הָרִי הוּא כְּוֹלֵד הַתְּמִימָה לְכָל דָּבָר וַיִּקְרַב
כְּרֹאֵי לוֹ:

הרמב"ם הל' איסורי מזבח פ"ג ה"ב

כָּל הָאִסוּרִין לְגַבֵּי הַמְּזִבַּח • אוֹסְרִין בְּכָל שֶׁהֵן אֶפְלוֹ
נִתְעַרַב אֶחָד בְּרַבּוֹא נִפְסַד הַכֹּל וְנִפְסַל לַמְּזִבַּח. וְכֵלֵן
וְלִדְוִתִּיהֶן מִתְרִין לַמְּזִבַּח חוּץ מִוֹלֵד נְרַבְעַת וְנִעֲבַדַת
וּמְקַצִּית וְשֶׁהִמִּיתָה אֶת הָאָדָם שׁוֹלְדָן אִסוּרִין לַמְּזִבַּח
כְּמוֹתָן:

עין משפט ב.

הרמב"ם הל' מאכלות אסורות פ"ד ה"ב

עוֹר הַבָּא כְּנֶגֶד פָּנָיו שֶׁל חֲמוֹר מִתָּר בְּאֲכִילָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא
כְּמוֹ הַפָּרֶשׁ וּמֵי רַגְלִים שֶׁהֵן מִתְרִין. יֵשׁ עוֹרוֹת שֶׁהֵן כְּבֶשֶׂר
וְהָאוֹכֵל מֵהֶן כְּזֵית כְּאוֹכֵל מִן הַבֶּשֶׂר. וְהוּא כְּשִׂיאֵי כָּל אוֹתָן
כְּשֶׁהֵן רַכִּים:

ג. כסף משנה: וְלֹד בְּעֵלֶת מוֹם וכו'. בפירקא קמא (דף י') פלוגתא דבר פדא ור"י ופסק
כר"י:

ד. כסף משנה: כָּל הָאִסוּרִים לְגַבֵּי הַמְּזִבַּח וכו'. משנה בר"פ התערובות (דף ע'):
ובתמורה ר"פ כל האסורים (דף כ"ח). ומ"ש וכולם ולדותיהן מותרים. משנה בפרק
כל האסורים (דף ל'): ומ"ש חוץ מולד נרבעת ונעבדת ומוקצת ושהמיתה את האדם. בפרק
כל האסורים (שם): אמר רבא וְלֹד הַנְּרַבְעַת אִסוּרָה הִיא וְוֹלְדָה נְרַבְעוֹ וְלֹד נִוְגַחַת אִסוּרָה הִיא
וְוֹלְדָה נִגְחוֹ וְלֹד מוֹקֶצֶת וְנִעֲבַד מוֹתֵר מ"ט לְאִימִיָּה אֶקְצִיָּה לְאִימִיָּה פִּלְחִי לֵה אִיכָא דַּאֲמַרִּי
וְלֹד מוֹקֶצֶה וְנִעֲבַד אִסוּר מ"ט דְּנִיחָא לֵיה בְּנִיפְחִיָּה וּפְסַק רַבִּינוּ כְּלִישְׁנָא בְּתַרְא:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

שו"ע יו"ד סימן פ"א

עיין לעיל דף ו: עין משפט א

דף ז:

עין משפט א.ב. הרמב"ם הל' מאכלות אסורות פ"ג ה"ג

דְּבַשׁ דְּבוּרִים וְדְבַשׁ צְרָעִים מְתָר מִפְּנֵי שְׁאִינוֹ מִתְמַצֵּית
גוֹפֵן אֶלָּא כּוֹנְסִין אוֹתוֹ מִן הָעֲשָׂבִים בְּתוֹךְ פִּיָּהֶן וּמְקִיאִין
אוֹתוֹ בְּכַוְנָת כְּדֵי שְׂיִמְצְאוּ אוֹתוֹ לְאָכֵל מִמֶּנּוּ בִּימֹת
הַגְּשָׁמִים:

שו"ע יו"ד סימן פ"ח

עיין לעיל דף ו: עין משפט ג

שו"ע יו"ד סימן פ"ט

ט. יב. דבש צירעה מותר ויש מי שאוסר ע.

הגה: ואין אנו צריכים לחשוש לו כי אינו מצוי בנינינו כלל.

עין משפט ג. הרמב"ם הל' טומאת אוכלין פ"א ה"ח

דְּבַשׁ בְּכוֹרָתוֹ מְטֵמָא טְמֵאת אֶכְלִין שְׁלֵא בְּמַחְשְׁבָהּ. רְדָה
הַדְּבַשׁ מִשְׂרִיטָק הַחֲלוֹת מִתְטֵמָא מִשׁוּם מְשָׁקָה. דְּבַשׁ

ע. והעיקר כדברי האוסרין וכן דעת הרא"ש והרמב"ן, כ"כ הפר"ח באות כ"ח, ודעת השו"ע לחשוש לכתחילה.

ודבש הנעשה מתירוש, אין לקנות מגוים סתם דבש אלא דוקא דבש דבורים הבא מן הכוורת. כף החיים אות ע"ג.

פ. כסף משנה: דבש בכוורתו וכו'. בפ' הספינה (דף פ'). ומ"ש רדה הדבש וכו'. בסוף עוקצין וכבית הלל: דבש הזב וכו' עד טומאת אוכלים. תוספתא פרק ב' דטהרות:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

הַזָּב מִכּוֹרְתּוֹ מִתְּטֵמָא טְמֵאת מְשַׁקֵּין. חָשַׁב עָלָיו לְאַכְלֵין
מִתְּטֵמָא טְמֵאת אֲכָלִין:

עין משפט ד. שו"ע יו"ד סימן פא ס"ג

ג. ה. ביצי זכר שהיחמורת משליכה מרחמה מותרים.

עין משפט ה. הרמב"ם הל' מאכלות אפורות פ"ד ה"ב

עוֹר הַבָּא כְּנֶגֶד פָּנָיו שֶׁל חֲמוֹר מְתָר בְּאַכִּילָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא
כְּמוֹ הַפָּרָשׁ וּמֵי רַגְלִים שֶׁהֵן מְתָרִין. יֵשׁ עוֹרוֹת שֶׁהֵן כְּבֶשֶׂר
וְהָאוֹכֵל מֵהֵן כְּזֵית כְּאוֹכֵל מִן הַבֶּשֶׂר. וְהוּא כְּשִׂיאֵכֶל אוֹתָן
כְּשֶׁהֵן רַפִּים:

שו"ע יו"ד סימן פא ס"ד

ד. ו. השליא ז שהיחמור נוצר בו מותר ק ופירשא בעלמא הוא.

צ. והפר"ח באות י"ב חולק על דין זה ומפרש הגמ' בבכורות דף ז' ע"ב שעור הבא כנגד
פניו של החמור מותר אין פירושו שליא אלא כשנולד החמור נוצר על פניו מסך כעין
מסוה וזה מותר אבל השליא אסורה. וכ"כ הפר"ח באות ח'. אבל הש"ך בס"ק י"א נראה
שהסכים עם דברי השו"ע.

ק. וכ"ש שליא של שאר בהמות טמאות. ש"ך ס"ק י"א. ודעת הפר"ח לאסור וכנ"ל באות
הקודם. וה"ה שליא של בהמה טהורה שמצאה בתוכה שמתרת, אבל ילדתה אסורה.
מחולין ע"ז ע"א. ושליא של אדם ג"כ מותרת.

שליא של נבלה וטריפה אינה אוסרת תערובתה וא"צ רוב להתיר השאר ודלא כהפר"ח
שמצריך רוב כנגדה שאינו נותן טעם כלל אלא זה פירשא. כף החיים אות ל"ה.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ו. הרמב"ם הל' טומאת מת פ"ג הי"ב

עור הבא כנגד פניו של אדם ר כשיוולד בין שהיה חי ואמו חיה בין שנולד מת ואמו מתה הרי זה טהור מפני שהוא כמו פרוש או צואה וקיא וכיוצא בהן:

עין משפט ז.ז. הרמב"ם הל' מאכלות אסורות פ"א ה"ה

בהמה טמאה שילדה כמין בהמה טהורה אף על פי שהיא מפריס פרסה ומעלה גרה ונהרי הוא כמין שור לכל דבר או כמין שה הרי זה אסור באכילה. שהגדל מן הטמאה טמא ומן הטהורה טהור. (לפיכך) דג טמא שנמצא במעי דג טהור אסור. ודג טהור הנמצא במעי דג טמא מתר לפי שאין גדוליו אלא בלעו:

שו"ע יו"ד סימן פג ע"ה ט - י

ט. יג. דג טהור שנמצא במעי דג טמא בין שנמצא בבית הבליעה בין שיצא לחוץ טהור ש.

י. יד. דג טמא שנמצא ח במעי דג טהור אסור.

ר. כסף משנה: עור הבא כנגד פניו של אדם וכו'. פ"ק דבכורות (דף ז:):

ש. כך מסקנת הגמ'. ש"ך ס"ק כ"ח. מ"מ אם נמצא בבית הרחם שלו כו"ע מודים שאסור. ט"ז ס"ק י"ג. ודלא כהש"ך בס"ק כ"ט.

ת. דוקא בנמצא אבל ביצא לחוץ מותר משום דחשיב כמעוכל וכעפרא בעלמא. ש"ך ס"ק ל"א. כף החיים אות ס"ו. ועכשיו אין אוכלים אפי' אם נמצא דג טהור במעי דג טהור משום מיאוס ונפשם קצה בזה וכל זה בנתמאס מחמת עיכול אבל אם עדיין בריא כשאר דגים אוכלים אותו. כף החיים אות ס"ז.